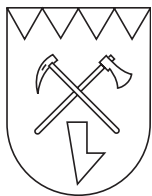

1237-2013 - 776 let obce

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Ochoz u Brna

Ročník XVIII

Květen 2013

<http://www.ochozubrna.cz>

Přečtěte si:

- Informace z obecního úřadu a zastupitelstva obce
- Novinky ze skautského oddílu
- Co je nového v základní a mateřské škole
- Jak se z Ochoze chodilo na pout' do Křtin
- O tom, co dělají zahrádkáři
- Jak se daří ochozským fotbalistům
- Paměti Cyrila Tihelky
- Jak se žije v Ochozi u Nasavrku

Ochozští stárci a stárky v období první republiky.

Dětský maškarní ples.

EDITORIAL

Vážení čtenáři,

po dlouhém čekání jsme se konečně dočkali jara. Důkazem je mimo jiné i to, že v ruce držíte jarní číslo Ochozského zpravodaje.

V minulém čísle jsem si posteskl nad nedostatkem příspěvků od čtenářů a poprosil jsem o zaslání starých fotografií a pamětí dříve narozených spoluobčanů na adresu Ochozského zpravodaje. Děkuji tímto paní Janě Suchomelové, která poskytla fotografie ze svého rodinného archivu a zejména paměti svého dědečka, dlouholetého ochozského učitele a ředitele, pana Cyrila Tihelky (1885-1980), o kterém již byla řeč v minulých číslech Zpravodaje, a také paní Jarmile Zemčíkové, která nám zaslala vzpomínání na poslední dny druhé světové války a cenné fotografie z období první republiky, týkající se například původního ochozského kroje, ale i dalších témat. Fotografii ochozských stárků v ochozském kroji a stárek v českém kroji publikujeme v tomto čísle ve fotogalerii. V případě, že vlastníte historické fotografie, případně jiné dokumenty, týkající se historie obce, které byste mně mohli zapůjčit na oskenování, budu moc rád, pokud tak učiníte.

Dále bych chtěl oznámit změnu na postu jednoho z redaktorů zpravodaje. Paní Helena Suchomelová odstoupila z osobních důvodů a nahradila ji paní Hana Šedá, současná kronikářka obce. Přeji jí tímto hodně štěstí a úspěchů v redaktorské činnosti.

Obsah jarního vydání Zpravodaje je opět velmi pestrý, zejména bych rád upozornil na novou rubriku nazvanou „Strípky z minulosti“. Všem čtenářům přeji příjemné počtení.

Ondřej Mlejnek, šéfredaktor

OBSAH

- 3 Editorial
- 4 Slovo starosty
- 5 Nechce se vám vyřizovat stavební povolení? Postavte si stodolu!
- 6 Výtah ze zápisů zasedání zastupitelstva
- 7 Fotbal v Ochozi na prahu významného jubilea – jaro 2013
- 8 Sportovní okénko aneb Fotbalová příprava hledá malé sportovce
- 9 Co nového u Šošonů?
- 10 Okénko zahrádkářů
- 11 Novinky ze Základní školy
- 12 Recitační soutěž
- 12 Školní rok 2012/2013 v mateřské škole
- 13 Pomozte postavit dětem nové hřiště
- 13 Ohlédnutí za výletem do Paříže
- 15 Vítání jara
- 16 Není Ochoz jako Ochoz
- 18 Vzpomínka z dubna 1945
- 19 Ze vzpomínek Cyrila Tihelky, řídícího učitele v Ochozi u Brna
- 21 Půvabné pouťové příležitosti s kalendářem
- 25 Nově otevřená ekoškola Dobroděj v srdci Moravského krasu
- 26 Společenská kronika

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
po letošní nekonečné zimě se o vládu nad přírodou konečně přihlásilo jaro. Sněhová nadílka byla letos opravdu bohatá a dá se říci, že po vydařené akci „Vítání jara“, kterou uspořádaly 16. března na Zákazanci ochozské ženy a děti, se zima nenechala zahnat a ke konci své vlády nás zasypala nevýdatným množstvím sněhu. Nepamatuji si, že by na velikonoční pondělí chodili koledníci po kolena ve sněhu tak, jako letos. Velké poděkování patří všem občanům, kteří během zimy odklízeli sníh před svými domy. V závěru zimy nás totiž zradila technika, a tak zůstal v některých částech obce sníh na chodnících až do jeho rozpuštění. Tím se chci za tuto situaci omluvit. Následující zimu již bude mít obec k dispozici novou techniku na odklizení sněhu z chodníků díky získané dotaci z operačního programu životního prostředí na pořízení techniky pro odstranění prašnosti v regionu Časnýř. V současné době se připravuje výběrové řízení na dodavatele čistící techniky.

Koncem března dokončili projektanti firmy Atelier.dwg projektovou dokumentaci pro provedení rekonstrukce a nástavby fotbalových kabin na hřišti. Bylo zažádáno o stavební povolení na tuto stavbu. Její realizace je naplánována na jaro a léto roku 2014.

V současné době probíhá výběrové řízení na zhotovitele výměny oken a dveří v budově ZŠ Ochoz u Brna. Záměrem obce je během letních prázdnin nechat provést výměnu již nevyhovujících 61 oken za okna plastová a dvou venkovních dveří za dveře plastová a hliníková.

Oproti minulému číslu Zpravodaje mám příznivou zprávu pro občany Pastýřek. Ji-

homoravský kraj již vypsal výběrové řízení na zhotovitele projektové dokumentace pro stavební povolení stavby rekonstrukce silnice na Pastýřkách. Až budete číst tyto řádky, bude již projektant znám. Do konce letošního roku by mělo být vydáno stavební povolení a na jaře 2014 by měla být stavba zahájena. Doufejme, že vyjde vše tak, jak je naplánováno.

Svým tempem pokračuje v březnu zahájená stavba inženýrských sítí pro výstavbu rodinných domů pod Skalkou. Investor začal s budováním splaškové a dešťové kanalizace. V letošním roce by měly být hotovy inženýrské sítě pro celou lokalitu včetně nového napojení na státní silnici v místech pod kapličkou. V roce 2014 je v plánu zahájení výstavby rodinných domů. Stavební ruch pod Skalkou zatím probíhá bez vážnějších dopadů na život a klid v obci. Stavba se převážně dotýká majitelů nemovitostí v okolí lokality a až na jednu výjimku zatím nedošlo k žádným stížnostem na probíhající stavbu. Věřím, že tomu tak bude i do budoucna. S vedením stavby jsme dohodnuli, že v případě oprávněné stížnosti na probíhající práce budeme tuto stížnost ihned řešit. Je nutné si ale uvědomit, že se jedná o stavbu a nelze zamezit hluku ze strojů a případné prašnosti při suchém počasí. Žádám občany, aby na stavenišťě nevstupovali a nezkracovali si tudy cestu. Mohlo by dojít ke zbytečnému úrazu.

Na závěr přeji nám všem, abychom si udrželi dobrou náladu, která sice nevyřeší všechny naše problémy, ale pomůže nám při jejich řešení.

Vlastimil Čoupek

Nechce se vám vyřizovat stavební povolení? Postavte si stodolu aneb Trošku satiry k jinak nudnému dění v zastupitelstvu obce

Je snad v obci nějaký občan, který má problém s tím, že si nemůže postavit rodinný domek tam, kde by chtěl, a to z takového banálního důvodu, že místo stavebního pozemku má pouze zemědělskou plochu, nevyužitý dvůr, anebo se mu prostě jen nechce vyřizovat stavební povolení?

Postavte si stodolu jako na Nových Dvorech.

Budova „stodoly“ na Nových Dvorech.

Až do nedávné doby jsem si myslela, že se celkem slušně orientuji ve stavebním zákoně, nicméně poslední jednání zastupitelstva mě přesvědčilo o tom, že jsem naprostý břídil.

Na území naší obce to prý možné je, a to proto: „*že by se dal v našem případě použít § 103 písmeno e) bod 2 zákona 350/2012 Sbírky, který platí od 1. 1. 2013: Stavby, terénní úpravy, zařízení a udržovací práce nevyžadující stavební povolení ani ohlášení: stavby pro zemědělství o jednom nadzemním podlaží do 300 m² zastavěné plochy a do 7 m výšky, nepodsklepené, s výjimkou staveb pro ustájení zvířat či chovatelství, a zemědělských staveb, které mají sloužit*

pro skladování a zpracování hořlavých látek (např. sušičky, sklady hořlavých kapalin, sklady chemických hnojiv).“

Budeme se muset ale nejdříve zbavit stavebního výboru obce, protože stále vyvíjí v obci podvratnou činnost a snaží se těmto stavbám z nějakého naprosto nepochopitelného důvodu zabránit. Ani po opakovaném vysvětlování jeho předsdkyně stále nechápe, co je vlastně pro dobro občanů naší obce skutečně důležité, a vymýšlí si pořád dokola nové komplikace, aby co nejvíce znepříjemnila život všem současným stavebníkům.

Vážení spoluobčané, sáhla jsem si do svědomí a skutečně musím uznat – není to ode mě pěkné, proto moje rada zní: pokud si budete chtít postavit cokoliv kdekoliv do 300m² zastavěné plochy a do 7 m výšky, nepodsklepené, o jednom nadzemním podlaží - podkroví je zřejmě také povoleno, nemusíte mít žádné zábrany ani územní souhlas, postačí dát projektové dokumentaci ke stavbě správný název – třeba „stodola“.

Závěrem, tentokrát vážně a k zamyšlení: Územní plánování je celorepubliková záležitost a zohledňuje především veřejný zájem. Dodržování zákonů, nikoliv jejich obcházení, by mělo být samozřejmostí pro každého slušného občana a tím více pro představitele obcí. Všichni bychom měli mít na paměti nejenom svůj vlastní prospěch, ale i to, že bychom měli umožnit existenci a přežití i generacím příštím. Pokud si každý bude dělat, co chce... důsledky si domyslete sami.

Dana Blatná, zastupitelka obce

Výtah ze zápisů zasedání zastupitelstva

Výpisky nejsou oficiální informační zdroj, jsou redakčně upraveným textem, vybraným z oficiálních zápisů – výběr je individuální, autorský. Zastupitelstvo obce za následující obsah nenese žádnou zodpovědnost. Plná verze zápisů je k dispozici na webových stránkách obce.

1. zasedání, 14. 1. 2013

- Bylo schváleno, aby přezkoumání hospodaření obce za rok 2013 provedla nezávislá firma.
- Bylo schváleno uzavření Smlouvy o budoucí darovací smlouvě na část pozemku p. č. 1086 k rozšíření komunikace příjezd na Skalky.
- Obec poskytne Ochozské chasě, o. s. půjčku ve výši 441 000 Kč na zhotovení ochozských krojů.
- K 9. lednu 2013 má obec na účtech 8 880 534 Kč.

2. zasedání, 4. 2. 2013

- Dana Blatná ze stavebního výboru navrhla, aby obec prováděla na stavbě Pod Skalkou vlastní dozor. Také předložila podpisy 120 občanů, kteří jsou pro odstranění pevných překážek na účelových komunikacích na cestě na Lysou, v Kolébkách a jinde.
- Starosta obce předložil návrh na rozdělení finančního příspěvku místním organizacím a spolkům na rok 2013, částky jsou přibližně stejné jako loni. Celkově příspěvky činí 200 000 Kč.
- Starosta seznámil zastupitele obce s některými možnostmi na získání dotací, letos je možné žádat o dotace na zateplení veřejných budov. V úvahu přichází budova Základní školy, kde by bylo potřeba zajistit především výměnu oken. Pro podání žá-

dotci je třeba mít energetický audit budovy.

- Do kuchyně MŠ byl zakoupen skříňový mrazák za 7 449 Kč.
- Zastupitelstvo schválilo předání majetku (vybavení nové třídy) ve výši 82 459, 16 Kč do užívání ZŠ a MŠ Ochoz u Brna.

3. zasedání, 25. 2. 2013

- Zastupitelstvo schválilo rozdělení finančního příspěvku místním organizacím a spolkům.
- Bylo odesláno kladné vyjádření pro územní řízení k přeložení distribučních elektrických rozvodů a zařízení ve správě E. ON v lokalitě Skalky.
- Investor stavby RD Skalky Bronislav Vala souhlasí s dozorcem na stavbě, kterého pověří obec. Letos by měly být hotové všechny sítě včetně komunikací.
- Zastupitelé schválili podání žádosti o dotaci z výzvy Rady Jihomoravského kraje v rámci programu rozvoje venkova na výměnu oken a dveří budovy ZŠ.
- Starosta obce podal žádost na finanční podporu 100 000 Kč v oblasti požární ochrany určenou na výzbroj a výstroj pro hasiče.
- Zastupitelstvo schválilo žádost firmy Pro Ex 2000 o připojení na obecní vodovod za podmínky uzavření smlouvy na maximální denní spotřebu 4,5 m³.

4. zasedání, 18. 3. 2013

- Zastupitelstvo se nesešlo v nadpoloviční většině a nebylo usnášeníschopné.

-gh-

Fotbal v Ochozi na prahu významného jubilea – jaro 2013

Ve dnech, kdy vzniká tento článek, skončila velmi dlouhá zima a fotbalisté mohli po dvou zrušených zápasech konečně zahájit jarní soutěže. Je samozřejmé, že podmínky pro přípravu všech mužstev našeho oddílu byly svízelné. Družstvo A mužů se připravovalo tradičně na umělé trávě SK Líšeň, v tělocvičně školy v Líšni a na soustředění v Jeseníkách. Přípravu zpestřily přátelské zápasy s velmi silnými soupeři (vesměs z krajského přeboru a I.A třídy) v rámci Zimního turnaje SK Líšeň. Hráči mužstva B a starší žáci se připravovali v nevyhovujících podmínkách ochozské tělocvičny, mladší žáci si zajistili pravidelnou přípravu v Sokolovně v Březině. Na domácí trávník se v podstatě až do prvních zápasů (13. dubna) vůbec nedostali. Musíme doufat, že přes všechny těžkosti budou výkony i výsledky všech mužstev dobré a splní očekávání všech příznivců ochozské kopané. A hráči všech týmů budou potřebovat jejich podporu! Soutěžní jaro trvá pouze dva měsíce, a tak program zápasů bude velmi nabitý.

Současně s posledními mistrovskými zápasy začnou akce v rámci oslav výročí ochozské kopané. V červnu 2013 uplyne 10 roků od oslav padesáti let oficiální činnosti oddílu kopané TJ Ochoz u Brna a všichni příznivci, funkcionáři a zejména hráči oslaví již 60 let kopané v naší obci. Historii od roku 1953 do roku 2003 jsme zmapovali v brožurce vydané k padesátému výročí. Při letošním připomenutí významného jubilea se zaměříme především

na zhodnocení uplynulých deseti let činnosti. A jsem přesvědčen, že hodnocení této etapy bude radostné. Však také výsledky činnosti, nejen sportovní, jsou prokazatelně nejlepší v celé historii fotbalu v Ochozi u Brna.

Dovolím si jen stručně vyjmenovat to nejzásadnější z toho, co jsme dokázali. Zejména díky neúnavné práci JUDr. Eduarda Gondeka se podařilo kvalitně zorganizovat mládežnickou kopanou v Ochozi u Brna. Nejprve žákovské družstvo, později přípravku. Řada kluků, kteří tehdy v žácích a přípravce začínali, hraje dnes v „B“ mužstvu a ti nejlepší se prosazují i v „A“ mužstvu. V probíhajícím ročníku soutěží reprezentují náš oddíl družstva mladších a starších žáků a postupně se rozvíjí příprava nejmenších fotbalistů v přípravce.

Oddíl i naši obec reprezentuje v očích veřejnosti nejviditelněji mužská kopaná. A myslím, že velmi dobře. V uplynulém období po počátečních rozpacích šla výkonnost družstva mužů neustále vzhůru.

Hráči a realizační tým družstva mužů po posledním mistrovském utkání v sezoně 2007/2008.

A zejména v druhé polovině dekády dosáhla nebývalé úrovně. To když mužstvo mužů převzal v listopadu 2006 trenér Zdeněk Jareš. Zkvalitnila se příprava, zlepšil se přístup hráčů, a výsledkem byla nejúspěšnější éra kopané v Ochozi u Brna. Důkazem jsou výsledky. V roce 2008 to byl postup do okresního přeboru, kde jsme napřed obsadili druhé místo a následující ročník suverénně vyhráli. V roce 2010 jsme tak dosáhli historického úspěchu, postupu do krajské soutěže I.B třídy Jihomoravského kraje. Momentálně, po loňském nešťastném sestupu, hrajeme opět v okresním přeboru, konsolidujeme mužstvo s cílem postupu do I.B třídy v blízké budoucnosti. Věříme, že se to pod vedením trenéra a omlazeného výboru oddílu podaří.

V mimosportovní činnosti se zlepšila práce výboru oddílu kopané i spolupráce s výborem Tělovýchovné jednoty a zastupitelstvem obce. Podařilo se zkvalitnit hrací plochu hřiště včetně závlahy, upravit okolí kabin, vybudovat zábradlí okolo hřiště, pozvednout úroveň občerstvení a podobně. Věříme, že největším úspěchem bude rekonstrukce

budovy šaten hráčů, která se díky podpoře zastupitelstva obce intenzivně připravuje. A tak by oddíl kopané mohl dostat do dalšího desetiletí své činnosti pěkný dárek.

Úmyslně jsem jmenovitě vyzvedl činnost dvou členů oddílu, kteří dali impulz k úspěchům oddílu. Čekají nás oslavy a jistě bude dostatek prostoru ke jmenovitému poděkování všem funkcionářům a hráčům, kteří se na úspěšném období oddílu kopané spolupodíleli. A v příštím čísle Ochozského zpravodaje i ke zveřejnění reportáže z těchto oslav.

V rámci oslav rádi přivítáme naše příznivce na turnajích mladších a snad i starších žáků, tradičním turnaji bývalých hráčů, výstavce fotografií a dalších akcích, o kterých budete s předstihem informováni v Ochozské televizi, na vývěsce TJ a v hlášení obecního úřadu.

Těšíme se na shledání s Vámi na hřišti!

Mgr. Ruda Purkert

Sportovní okénko

aneb Fotbalová příprava hledá malé sportovce

V posledních letech se hodně mluví o poněkud uvažující fyzické kondici dětí a z tělesné výchovy se stává „ohrožený“ školní předmět, ve kterém se učitelé čím dál více potýkají s důsledky současného stylu života. Ten se plíživě přesouvá z fyzické aktivity do virtuálního světa počítačů a na zdatnosti našich dětí je to znát.

Pro mnoho dětí je pohyb radostí a sami jej

vyhledávají, u jiných je třeba vytvořit vhodné podmínky a klíčové bývá povzbuzení a aktivita rodičů, kteří jim najdou ten správný sport, který je bude bavit.

Nejběžnějším kolektivním sportem byl a asi do budoucna zůstane kopaná. Její kouzlo je v jednoduchosti, stačí vám nějaká plocha a „mičuda“, zná ji každý a snad na každé vesnici jsou místa, kde ji lze hrát. Je výbor-

né, že se po delší době díky aktivitě mnoha fotbalových nadšenců zase více prostoru věnuje mládežnické kopané. Máme nyní mužstvo starších i mladších žáků, kam se plynule přesunula bývalá příprava a je radost se dívat na jejich hru. Vznikl tak opět prostor pro novou přípravku, a proto jsme se dohodli s Martinem Zajíčkem, předsedou fotbalového oddílu, že zkusíme pro nejmenší opět tuto možnost vytvořit. Fotbalové tréninky se po delším období stráveném ve školní tělocvičně opět přesunuly na hřiště a konají se vždy v pondělí od půl páté do šesti a ve čtvrtek od pěti do půl sedmé. Tréninky jsou určeny pro děti od 5 do 9 let. Neklademe si žádné závratné cíle, chceme jen,

aby pohyb byl pro děti radostí a naučily se základy tohoto kolektivního sportu. Pokud bude dostatečný počet dětí, zkusíme přihlásit tým přípravy i do fotbalové soutěže.

Kopaná je sport, který hráče už od dětství stmeluje a i v dalším životě dokáže napomoci ke vzniku mnoha přátelství, neboť snad všude najdete skupinku fotbalových fandů, kteří si chodí zahrát. I v tomto tak může kopaná naši dětem v budoucnu být prospěšná. Všichni, kteří mají zájem děti přihlásit, mohou tak učinit na následujících číslech: Libor Mikulica, 724 368 012 nebo Martin Zajíček, 724 815 000.

Libor Mikulica

Co nového u Šošonů?

V posledním čísle Ochozského zpravodaje jsem článek končil zmínkou o plánovaném maškarním plese. Ten je nyní úspěšně za námi a musím přiznat, že z něj všichni máme velice dobrý pocit – i přes netypické datum konání a souběhu dvou dalších akcí v Březině a v Kanicích jsme měli velice dobrou účast a společně s dětmi a rodiči jsme zažili skvělé odpoledne. Oproti předchozím plesům jsme se rozhodli trochu předělat program a zapojit do něj více prvků a společných tanečních aktivit. Tohoto úkolu se zhostily především naše skautky, které zvládly připravit opravdu výborný program. Doufám, že stejně dobře připravený ples nás bude čekat i v roce příštím.

Naše mladší holky – světlušky – se zase ke konci března zúčastnily sbírkové akce „Velikonoční skautské kuře“, jejíž výtěžek jde na konto sbírky „Pomozte dětem“. Společně

s vaší pomocí se nám podařilo vybrat 4 837,- korun.

V rámci Mezinárodního dne Země, který se každoročně koná 22. dubna, jsme trochu pomohli našemu okolí a v sobotu 20. dubna jsme se vydali do lesa posbírat ty věci, které by v přírodě neměly co dělat.

Letošní rok se také koná Svojsíkův závod pro starší věkové kategorie, tedy pro skauty a skautky. Proto poslední dubnová akce, které se naši skauti a skautky zúčastnili, byl právě Svojsíkův závod, jehož přípravné kolo proběhlo v rámci našeho střediska 27. dubna u chaty Jelenice, nedaleko Hostěnic. Soutěžící hlídky čekalo v lese třináct stanovišť, jejichž polohy musely zjistit pomocí mapy a busoly. Na stanovištích pak měli skauti a skautky za úkol řešit nejrůznější úkoly od lanové překážkové dráhy přes poznávání okolní přírody až po nácvik jednání v krizových situacích a poskytování první po-

moci. Střediskové kolo posloužilo hlídkám k tomu, aby si vyzkoušely, jak závod probíhá, a zvýšily tak šance na co nejlepší umístění v kole okresním. To nás bude čekat ve dnech 3.–5. května a soutěžit se vydáme do Kuřimi. Oběma našim hlídkám už teď držím palce a určitě nejsem sám, kdo jim přeje postup do krajského kola.

S odchodem zimy se činnost oddílových vedoucích začala pozvolna upírat k letnímu táboru. Tábořiště už máme letos zajištěné – pojedeme opět do Vřesovic nedaleko Kyjova v termínu od 29. června do soboty 13. července. Už teď je třeba, abychom začali připravovat táborový program a nachystali spoustu věcí, které se s fungováním tábora neodlučitelně pojí. Mimo jiné je to příprava celotáborové hry, jejíž téma už pro

letošek známe a pozvolna začínáme dávat dohromady její jednotlivé etapy. Motiv celotáborové hry je až do konání tábora držen v tajnosti mezi vedoucími, proto je zatím třeba obejít se bez konkrétních podrobností. Ovšem jiné informace o oddílu a jeho aktivitách můžete sledovat na našich webových stránkách, které lze konečně (a doufám, že už i definitivně) najít na adrese www.skautochoz.cz.

Do konce školního roku máme v plánu ještě několik drobných oddílových akcí, na které se vrhneme v květnu a červnu. Nejen o jejich průběhu pak budeme informovat v dalším čísle Ochozského zpravodaje.

*Za skautský oddíl Šošonů,
Tomáš Kozel, vůdce oddílu*

Okénko zahrádkářů

Toto okénko patří nám všem, kteří o letošních Velikonocích bezradně čučeli na závěje, pod nimiž se krčily jarní záhonky, na kterých se už měly kulatit ředkvičky.

Naštěstí však čas oponou trhnul, zelený a zlatý král v plné slávě přiklusal na větrném oři a my si můžeme přecíst, co nyní dělají organizovaní zahrádkáři.

I když se nám letos jaro trochu opozdilo, je třeba se na ně připravit. Proto v tomto období nakupujeme semena, sadbové Brambory, hnojiva, postřiky. Také si vyměňujeme různé přísady, které jsme vyseli do pařenišť, nyní je rozsazujeme a ty, které jsou určeny pro venkovní výsadbu, zatím necháváme ve sklenících nebo na okenních parapetech, abychom je mohli, až se půda prohřeje, rozsadit na zahradu.

Členové naší organizace se scházejí na

zahradách a předávají si své zkušenosti. V únoru a březnu jsme například společně prostřihávali stromy.

I letos máme naplánované společné akce na celý rok. V květnu uskutečníme zájezd na Floria Kroměříž a koncem srpna připravujeme dvoudenní tematický zájezd „Za krásami naší země“. Byli jsme požádáni o pomoc při zajištění a organizaci „Orientačního běhu“. Stalo se již pěknou tradicí, že se již po několik let po domluvě místních organizací koná sportovní den, kdy si jejich členové zahrají fotbálek. Zahrádkáři se účastní ať už jako hráči, či fanoušci.

V říjnu se bude konat již tradičně výstava ovoce, zeleniny a rukodělných prací spojená s výstavou fotografií o dění v naší obci, a to ve spolupráci s obecním úřadem.

Tímto bychom chtěli apelovat na všechny

občany, aby již dnes na výstavu pamatovali. Je to možnost ukázat své rukodělné výrobky a prezentovat své úspěchy. Výstava není jen pro členy ČZS, ale pro širokou veřejnost.

Na závěr Vám přejeme už konečně dny plné sluníčka a zahrádky plné úrody.

Jan Langr, ČZS Ochoz u Brna

Novinky ze Základní školy

Všechno, co jste chtěli vědět o pečení chleba, ale třeba jste se báli zeptat

Doba je čím dál uspěchanější a technický pokrok se na nás valí na každém kroku. Děti to vše lehce zvládají a na všechny novinky si lehce zvykají. To s námi dospělými je to horší. Některé novoty považujeme za zbytečné, některé nám komplikují život a něco dokonce považujeme za krok zpět. Často je nám líto, že se vytratila doba, kdy se obchody zavřely v sobotu ve dvanáct hodin, a byl proto čas jít na výlet. Že děti neměly počítače, a tak běhaly s kamarády stále venku, a taky, že i když se na nás v každém supermarketu valí obrovské množství potravin všeho druhu, že nikdy nic už nechutná tak, jak to

známe z dětství. Pamatujete ještě na chuť chleba, na nadojené čerstvé mléko, na tvaroh nebo jogurty?

Žáci ZŠ při přípravě chlebánek.

Nechci dělat propagandu starým časům, ale na toto vše jsem si vzpomněla, když jsme s dětmi byli v Centru volného času Lipka na výukovém programu: Jak se peče chleba.

Bylo to krásné si s dětmi povídat o tom, jak se dřív hospodařilo, jak se obdělávala pole, jak se selo a sklízelo. A ještě lepší bylo, že se nejen mluvilo, ale také konalo. Děti si mohly samy vyzkoušet, jak se obilí mlátilo cepy, samy mlely obilí a nakonec si z pomletého obilí i přímo v Lipce upekly chlebánek.

Když se chlebánek dětem pekly v peci, tak jsme se ještě mohli podívat na to, jak se dnes peče

Žáci ZŠ v Ochozi u Brna zkouší mlátit obilí.

Kolik poznáte druhů obilí?

chleba v soukromé pekárně v Blansku, a můžu Vám říct, že po zhlédnutí tohoto filmu jsem odhodlána si kupovat chleba už jen z malých pekáren, protože tam je pečený s láskou a pečlivostí.

No a než jsme po programu dojeli autobusem do školy, tak děti sluply své ručně upečené výtvary a jistě vím, že na vše, co jsme se to dopoledne dozvěděli, hned tak nezapomeneme a děti si teď určitě budou chleba mnohem více vážit.

Karla Junáková

Recitační soutěž

Začátkem března jsme se zúčastnili okresního kola recitační soutěže mladých recitátorů v Ivančicích. Naši školu reprezentovali Natálie Petlachová a David Kettmann za pátý ročník a kategorii mladších žáků soutěžila Rozálie Petlachová, žákyně třetího ročníku. Ve velmi silné konkurenci více než stovky

účastníků se David Kettmann umístil na hezkém třetím místě a Natálie Petlachová získala cenu poroty. Výkon našich žáků byl více než skvělý, za což jim patří veliké díky a obrovská pochvala za vzornou reprezentaci školy.

Mgr. Jozef Martečík, ředitel školy

Školní rok 2012/2013 v mateřské škole

V mateřské škole je zapsáno celkem 55 dětí ve dvou smíšených třídách. Do první třídy odchází letos na podzim 17 dětí. Na příští školní rok požádalo o umístění svých dětí do naší mateřské školy 23 ochozských rodičů.

Je to jako teď, co jsme se připravovali na zahájení školního roku 2012/2013 a ani se nechce věřit, že už za tři měsíce budou zase prázdniny. Myslíme, že i v tomto školním roce budou mít děti spoustu zážitků a vzpomínek z pobytu v naší mateřince. Každý rok se snažíme pokračovat v tom, co se nám

osvědčilo, ale zároveň hledat a připravovat něco nového.

V mateřské škole proběhly tyto akce: V září k nám po dlouhé době přijel pan kouzelník se svými kouzly. Děti se vždy těší na písničkové Tetiny i divadlo Úsměv a jejich veselé a poučné pohádky. Dvakrát jsme navštívili brněnské divadlo Radost. V centru environmentální výchovy Lipka Jezírko se děti zúčastnily výukového programu Barvy přírody.

Na podzim se konalo Uspávání broučků. Děti společně s rodiči vyrobili lampión

a nakreslili broučka na kamínek. Působivá byla cesta k lesu osvětlená lucerničkami k postýlce pro broučky určené k zimnímu spánku.

Děk patří rodičům dětí, kteří nám připravili mikulášskou nadílku. Vánočně jsme se nahládili v Brně, kde děti zhlédly pásmo písní a povídaní o zimě a předvánočním období nazvané Vánoce s Kamarády.

Děti se podílely svými výrobky na vánočním jarmarku v základní škole. Pod vánočním stromkem ve školce byla spousta dárků. Touto cestou děkujeme všem rodičům, kteří nám na dárky přispěli a děti tak mohly mít pod stromčkem bohatší nadílku.

Jako každoročně jsme v únoru uspořádali

pro děti karneval, který jsme motivovali pohádkou O Zlatovlásce.

V obou třídách probíhá za účasti rodičů příprava předškolních dětí, edukativně stimulační skupiny, které napomáhají úspěšnému vstupu dětí do základní školy.

V dubnu k nám zavítala paní Hradecká s Indiánskou pohádkou. Děti se seznámily s netradičními hudebními nástroji z celého světa formou muzikoterapie.

Předškolní děti čeká kurz plavání v Plavecké škole Vyškov, připravujeme výlet, rozloučení s předškoláky a společnou akci s rodiči na zahradě mateřské školy.

Ivana Juranová, vedoucí učitelka MŠ

Pomozme postavit dětem nové hřiště

Rada školy při ZŠ a MŠ Ochoz u Brna organizuje sbírku na podporu realizace nového vybavení zahrady při MŠ.

Obracíme se na rodiče současných a především budoucích školkáčků, ale i na občany a podnikatele v naší obci, kterým není lhostejné, jak naše děti tráví většinu dne.

Příspěvt můžete přímo v MŠ nebo na OÚ Ochoz u Brna.

Dárce obdrží na vyžádání potvrzení o finančním příspěvku, a bude-li mít zájem, bude uveden jmenovitě na informačním štítku u příslušné zahradní atrakce.

Jménem našich dětí Vám velice děkujeme.

Martina Zichová

Au revoir Paris, Hello London aneb Ohlédnutí za výletem do Paříže

Čas neúprosně utíká mílovými kroky a tolik očekávaný výlet do Paříže je minulostí. Přijměte pozvání za malým ohlédnutím za společnými výlety, kterých jste se někteří zúčastnili.

O květnovém víkendu 2012 jsme zavítali do malebné České Kanady a zejména pro děti

byl v červnu uspořádán výlet do pražské ZOO.

Největší zájem byl o návštěvu Paříže a Versailles. Protože se výlet chystá s velkým předstihem, nechali jsme si prostor pro přibjednávání míst podle vzrůstajícího zájmu, takže jsme nakonec zaplnili

dva autobusy. Prvního srpna 2012 nastal den D. V odpoledních hodinách nás, 84 účastníků, dva bílé autobusy se žlutým slonem odváží do Francie.

Cesta ubíhala v pohodě, na přestávkách jsme si sdělovali dojmy s účastníky z druhého autobusu, protože v Paříži jsme se potkávali na ubytování, neboť každý autobus měl prohlídky načasován jinak a v jiných místech, abychom se našim průvodcům nepomíchali. Příjemnou novinkou pro naše blízké, kteří zůstali doma, byla možnost sledovat pohyb našich autobusů, a tak prostřednictvím internetu mohli pomyslně cestovat s námi. Po šesté hodině ráno jsme se před Paříží zastavili na občerstvovací přestávce, kde byla podávána snídaně. Po příjezdu do Paříže jsme absolvovali okružní jízdu kolem hlavních památek, abychom se v následujících dnech lépe orientovali. U Eiffelovy věže, kde naše putování po Paříži započalo, jsme byli mezi prvními, a tak jsme se vyhnuli dlouhým frontám, které jsme potom viděli pod námi z vrcholu Eiffelovky. Bylo jasné počasí a mohli jsme se kochat krásným výhledem a pořídit první fotografie, přesněji první cvaky našich digitálních fotoaparátů. Potom jsme se odebrali poznávat další místa. Martova pole, Invalidovnu, kde někteří navštívili hrobku císaře Napoleona, Latinskou čtvrt, univerzitu Sorbona a v podvečer další dominantu Paříže, katedrálu Notre Dame, a naše kroky tento den skončily na Centre Pompidou.

Paříž. Kabaret Moulin Rouge. Foto: Lenka Jeřábková.

Ubytování bylo zajištěno na předměstí Paříže v hotelu F1, kde jsme strávili 2 noci. Přesto, že jsme byli po nočním přejezdu a celodenním pochodu unavení, do pozdních hodin jsme poseděli venku v areálu hotelu, kde nad námi neustále přelétávala letadla, neboť se blízko nachází jedno z největších letišť světa, Charles de Gaulle – Roissy, kolem kterého jsme projížděli následující den a mimo jiné jsme mohli vidět i pomník jedinému nadzvukovému dopravnímu letounu Concorde. Tento den byla naplánována prohlídka sídla francouzských králů Versailles, nádherných parků a Malého a Velkého Trianonu. Odpoledne jsme se vrátili do Paříže do supermoderní části města La Défense. Odtud nás autobus odvezl kolem Vítězného oblouku na Montmartre, odkud jsme vystoupali na jeho vrchol, kde se tyčí nádherný chrám Sacré-Coeur a zpět přes náměstí umělců, kolem nesčetných kavárniček, kolem domu J. Maraise, k Moulin Rouge na Place Pigalle.

Další den jsme si prohlédli jeden z významných hřbitovů Paříže, Pere Lachaise, kde se nachází hroby například E. Piaf, J. Morissona, Y. Montanda, H. Balzaca a dalších osobností. Metrem jsme se přesunuli do

Paříž. Eiffelova věž. Foto: Lenka Jařábková.

světoznámého muzea Louvre, kde si každý dle svého zájmu prohlédl nesčetné expozice. Navečer jsme odešli do přístavu, odkud jsme absolvovali plavbu po Seině kolem již nasvícených památek. Autobus ještě naposledy objel Náměstí Svornosti, které je lemováno osmi ženskými sochami, symbolizujícími osm největších francouzských měst, a tím jsme se s Paříží rozloučili. Po nočním přejezdu jsme zastavili v termálních lázních v Amberku, což bylo po noci strávené v autobuse příjemné osvěžení.

Věřím, že jsme společně strávili příjemných pět dní a odvezli si podle vašich reakcí pěkné zážitky a dojmy z magické Paříže.

Letos v srpnu společně navštívíme Londýn, pozdrav z tohoto výletu najdete v některém z příštích čísel Ochozského zpravodaje.

A v předstihu vás zvou na výlet v do italské oblasti Kampánie, do Neapole, Pompejí, na Vesuv a na krásný ostrov Capri, který se uskuteční v květnu 2014. O tomto chystaném výletu budete včas informováni.

Děkuji vám za vaši přízeň a těším se na další společné výlety.

Jana Janková

Vítání jara

Přišlo jaro do vsi, kde jsi, zimo, kde jsi?

Byla zima mezi náma, ale už je za horama.

Když děti ze školní družiny pod vedením paní Jany Břenkové tyto verše přednášely při vynášení Morany, netušili jsme, že nás jen tak neopustí.

S nápadem přivítat společně jaro přišla Jana Žáčková, za což jí moc

Děti ze školní družiny při vítání jara.

děkujeme. Již od podzimu jsme se scházeli a společně z různých přírodních materiálů vyráběli jarní dekorace, které jste si mohli v sobotu 16. března při jarním jarmarku na Zákazanci zakoupit a vyzdobit jimi své příbytky.

V neděli se vrátila zima se spoustou sněhové nadílky. Někteří v žertu říkali, že jsme tu Moranu špatně utopili, tak se příští rok polepšíme.

Jana Janková

Není Ochoz jako Ochoz

Při jednom jarním výletu jsme se v rámci přípravy dalšího dílu seriálu o obcích se stejným jménem, jako má ta naše, vydali do oblasti Železných hor na Chrudimsku ve východních Čechách, kde se nachází další osada jménem Ochoz, která od roku 1988 spadá do správy městského úřadu v Nasavrkách. Ochoz u Nasavrk je, stejně jako naše obec, rodu ženského a tvoří ji několik stavení roztroušených kolem dvou rybníků pod vrchem Ochoz zvaným místními Majzlák (520 m n. m.) podle ochozského žida Maisela, který tvoří dominantu okolní krajiny. V minulosti náležela k rozlehlému nasavrkému panství knížat z Auerspergu. V obci se nachází menší sportovní hřiště, dětské hřiště a také hospoda, rovněž pojmenovaná Ochoz, kam vedly naše první kroky v naději na setkání se starousedlíky, kteří by nám mohli povědět více o současném dění v Ochozi.

Hospoda neklamala. Pan hospodský nás odkázal na místního rodáka Vladimíra Hanouska, který nám během několika minut pověděl všechny novinky z Ochoze a okolí a poté ještě zavolaal svému známému Milanu Strouhalovi, který si prý víc pamatuje, aby

Ochoz u Nasavrk, restaurace Ochoz.

za námi také přišel. Podle pana Strouhala život v obci v posledních letech, zejména po ztrátě vlastní samosprávy, velmi upadá, a Ochoz se vylidňuje. „Dříve zde žilo až pět set lidí a pod Ochoz spadaly také sousední osady Brezovec, Libáň, Drahotice a čtyři usedlosti v Kvítku. Hrával se tu závodně volejbal, ping-pong, působil tu Sbor dobrovolných hasičů a Ochozáci tvořili jádro úspěšného fotbalového týmu Nasavrk,“ vypráví pan Strouhal. Dnes v Ochozi působí již jen myslivecký spolek Podlíšťany-Ochoz, který občas organizuje plesy a také tradiční ptačí neděli v dubnu, kdy ve spolupráci s ochrán-

ci přírody kroužkují ptáky, a nově vzniklé ekologické sdružení ESO, zaměřené hlavně na boj proti rozšiřování nedaleké skládky. „Dříve se skládka nesměla zvyšovat, protože by zastínila signál z nedalekého televizního vysílače. Po digitalizaci televizního vysílání to omezení padlo, takže se skládka stále zvyšuje. Co na tom, že má být zanedlouho o dvacet metrů vyšší než přirozená dominanta okolí, kopec Ochoz?“, vysvětluje pan Hanousek.

Ochoz u Nasavrk, obecní rybník.

Co se tradičních akcí a folklóru v obci týká, stále se udržuje pouze posvícení, které se slaví vždy druhou neděli v září, týden po pouti v Nasavrkách. „Dřív tady chodily o masopustu maškary, držela se také tradice věnečků, kdy obcí procházel průvod mládežníků a družiček, kácení máje a pálení čarodějnic, ale dnes už zbylo jenom to posvícení,“ dodává pan Strouhal. Podle místních starousedlíků je to velká škoda a dokonce prý uvažovali o obnově místní samosprávy. „Ale kdo by se o to v tak malé obci staral?“, uzavírá pan Strouhal.

„Víte, že nás už dřív napadlo, že bychom mohli uspořádat nějaké setkání delegací ze

všech Ochozí? Klidně bychom rádi přijeli i do Ochoze u Brna,“ končí náš rozhovor pan Hanousek. S nadějí, že se někdy v budoucnu podobné setkání uskuteční, Ochoz u Nasavrk opouštíme. Setkali jsme se zde s opravdu milými lidmi a vlídným přijetím.

Pietní místo Ležáky.

Pokud byste se rozhodli udělat si výlet do Ochoze u Nasavrk, doporučoval bych vám navštívit také některá zajímavá místa v okolí. Přímo u Nasavrk se nachází chráněná kaštanová alej a keltské oppidum České Lhotice nad řekou Chrudimkou. Opačným směrem leží pietní území Ležáky, památník na dnes již neexistující osadu vypálenou v období protektorátu nacisty. Severně od Ochoze leží město Slatiňany se zámek knížat Auerspergů s hipologickým muzeem a chovem koně Převalského. Za návštěvu jistě stojí i vzdálenější historické město Chrudim, kde se mimo jiné nachází známé muzeum loutek.

-om-

Vzpomínka z dubna 1945

Ve vzpomínkách pamětníků bylo již vícekrát zmiňováno, že při přechodu válečné fronty obcí hledali místní občané v kritických dnech dubna 1945 místa úkrytu ve sklepech svých domů a školy i v jeskyních v Luhu, hlavně v Pekárně, kam se uchýlila také řada brněnských obyvatel. Ráda bych zde vzpomněla méně známou skutečnost, že se takovým úkrytem na několik dní stala také malá jeskyně ve svahu Skalek, hned na kraji lesa nad Rozměrkami. Stále nad ní rostou konvalinky a domnívám se, že byla později pojmenována po místním amatérském speleologickém nadšenci Janu Hynštovi.

Koncem dubna 1945 se do ní uchýlili mí rodiče a s nimi manželský pár z Brna - naši rodinní přátelé, a taky můj děda Tomáš. Babička nebyla v té době v dobrém zdravotním stavu a dala přednost sklepu u sousedů, v našem domě vhodný sklep nebyl. Později se k nim přidali ještě paní Anežka Filoušová s manželem. V jeskyni, jejíž vchod si důkladně zakryli smrkovými větvemi, prožili několik dní, děda vybavený duchnou v chodbičce táhnoucí se až hodně dozadu. Odtud se jednou museli mí rodiče opatrně za tmavé noci vydat dolů do dědiny doplnit zásoby jídla. Ze vzpomínek mé maminky také vím, že s blízcím se časem osvobození se ukázalo, že toto místo nebylo jako úkryt příliš příznivé. Zažili pár horkých chvilék během přestřelek mezi vojáky rudé armády blížící se od Luhu a německými vojáky v prostoru Skalek, kteří tudy ustupovali

podél lesa. Když v jeskyňce slyšeli německé hlasy na lesní cestě vzdálené jen pár metrů dolů po svahu, a to, jak se střely odrážejí od skály nad jeskyní, byla v nich malá dušička. O to větší radost a pocity štěstí zažívali všichni při návratu domů poté, když neblahý čas války definitivně skončil. Jaro toho roku bylo prý příznivě teplé. Doma se radostně přivítali s babičkou a později i s příslušníky vítězné armády - to už je však jiný příběh.

*RNDr. Jarmila Zemčíková, roz.
Lauermannová*

Fotografie dokumentující chvíli návratu po přechodu fronty na jaře roku 1945.

Ze vzpomínek Cyrila Tihelky, řídícího učitele v Ochozi u Brna

Po příjezdu na prázdniny roku 1904 přihlásily se starosti, kam po prázdninách jako učitel. Samozřejmě někde blízko bydliště, abych mohl na neděli přicházet domů. A tak jsem psal žádosti o místo c. k. okresní školní radě ve Vyškově, v Brně, v Olomouci, v Prostějově, v Hustopečích, abych si mohl vybrat. Před koncem prázdnin zavolal mi pan nadučitel ze Snovídek, že mu pan inspektor z Vyškova říká, že nastoupím po prázdninách u něho ve Snovídkách u Koryčan. Řekl jsem to kolegovi a jeli jsme se tam podívat. Před Snovídkami se silnice dlouhým kopcem prudce svažuje do vesnice. Sjíždíme z kopce a tu na mě kolega zakřičí: „Brzdi a jeď pomalu, já vjedu na tebe, praskla mi brzda!“ A to už jsem ho měl na zádech a oba jsme se váleli v prachu. Nic se našťestí nestalo, jen moje kalhoty to odnesly povážlivou trhlinou za koleně. Potom jsme šli pěšky ke škole, abych se představil panu nadučiteli jako nový pomocník. Škola zavřená, nikdo

nebyl doma. Řekl jsem kolegovi: „Poslechni, tohle bude smůla. Ten náš karambol a teď zavřená škola, z toho asi nic nebude.“ A vskutku. Přijeli jsme dolů na náves, proti nám jde listonoš a podává mi dopis. Seskočili jsme z bicyklů. Na obálce stálo: „C. k. okresní školní rada ve Vyškově“. Kolega povídá: „Tak už to máš tady, budeš ustanoven učitelem ve Snovídkách.“ Roztrhnu obálku a čteme: „C. k. okresní školní rada ve Vyškově Vám oznamuje, že toho času není uprázdněno místo na okrese vyškovském.“ Povídám kolegovi: „Vidíš, co jsem ti říkal? Smůla.“ A tak jsem čekal dál.

Teprve 7. září přinesl listonoš dopis: „C. k. okresní školní rada v Brně-venkov ustanovuje Vás tímto prozatímním výpomocným podučitelem při trojtřídní obecné škole v Ochozi.“ V Ochozi? Tam bydlí můj spolužák, syn tamějšího nadučitele. To budu tedy u známých! A protože další den byl mariánský svátek, vypravil jsem se hned do Ochoze. Vlakem jsem jel do Brna a dále za dvacet haléřů do Bílovic a pěšky do Ochoze. V Bílovicích se ke mně přidružila nějaká paňmáma, která šla také do Ochoze. V Řícmanicích stál před novou školou zastup lidu, právě se svítla. Na tribuně řečnil c. k. okresní školní inspektor. Chvilí jsme tam postáli a potom putovali dál, do Kanic. To už se mně zdálo být nějak daleko. Teprve za Kanicemi a Obcemi má přijít Ochoz! Lesem to později bylo kratší, nemuselo se přecházet několik vesnic a z Ochoze se člověk dostal rovnou do Bílovic. Ale nedalo se nic dělat. Co měli teprve říkat ti, kteří chodili také z Bílovic, ale až do Březiny, Křtin, Habrůvky, Bukoviny a Bukovinky? Do Ochoze to bylo půldruhé hodiny, to Bukovinky tři!

Cyril Tihelka v době studií na učitelském ústavu v Brně.

V Ochozi jsem přišel do školy, té staré. Kostel, škola, hospoda a kovárna, vše zde stálo pohromadě. Byl jsem velmi srdečně uvítán svým spolužákem, jeho bratrem učitelem, stejně tak i panem nadučitelem a jeho paní. Ustanoven jsem byl na dobu určitou do 31. prosince 1904 za onemocnělou učitelku. S panem nadučitelem jsem se šel představit místní honoraci na faru, k panu starostovi v Ochozi i v Obcích a panu předsedovi místní školní rady. Farářem tu byl Ignác Gibala, který sem nastoupil krátce přede mnou, starostou v Ochozi byl František Blatný, v Obcích Jan Baka a předsedou místní školní rady byl Václav Hudec.

Cyril Tihelka a Ignác Gibala se třídou (1912).

Brzy po prázdninách nastoupil dovolenou také pan nadučitel a místo něho přišel do Ochoze můj spolužák ze studií. To už bylo veselejší. Hrávali jsme dueta na housle, zpívali, chodili do lesa na vycházky, bydleli spolu v pokojíku. Obvykle jsme chodili Pod Hádek po nové silnici, která byla právě postavena, a tam jsme si u malých vápenic často pekli ve žhavém popelu brambory a poslouchali vyprávění starého vápeníka, paliče stryka Škroba. Ochoz byla vápe-

nická obec. Kdo měl koně, jezdil do světa s vápnem. Práce na polích byla pro muže – vápeníky vedlejším zaměstnáním. Pšenice a kukuřice se zde vůbec nepěstovala. Pšeničná mouka se kupovala v obchodě a i turkyně se přivezla ze světa. S pěstováním pšenice se začalo až během první světové války, kukuřice na klasy se začala pěstovat ještě později. Bylo nás tehdy pět členů učitelského sboru, čtyři učitelé a jedna učitelka ručních prací. Dvě třídy byly ve staré škole v prvním poschodí, třetí třída byla v Obcích u Baků u křížku, kolem kterého vede cesta na hřiště. Ve třídách v Ochozi byly lavice přes celou třídu, téměř ode zdi ke zdi, jen u obou zdí

byly uličky na procházení. Snadno si lze představit, co dělali kluci, když před nimi v lavici seděla děvčata. Zkrátka byl nejvyšší čas, aby se pomýšlelo na stavbu nové školy. Původně měla stát v Humnech, tam, kde dnes stojí domy pana Niziola, Filouše a Gronichů. Později byl návrh přehodnocen a roku 1906 se postavila škola na Brněnské ulici. Stavba byla dokončena v srpnu

1906 a v říjnu o hodech se zde začalo učit. Musí se přiznat, že byla postavena v rekordním čase. V březnu se začaly kopat základy a v říjnu už se ve škole učilo.

Učilo se nám zde dobře. Žáci prospívali, jen tzv. úlevy nám kazily práci. Tehdy totiž byli žáci 7. a 8. ročníku osvobozeni od dubna do listopadu od školní návštěvy, aby mohli pomáhat rodičům při polních pracích. Chodili sázet stromky do lesa, pomáhali doma, ale jinak se, jak se lidově říká, flákali, a když při-

Cyril Tihelka v době svého působení na obecné škole v Ochozi.

šli na podzim do školy, tak trvalo dlouho, než se ukázali. Zvláště když přišel na školu mladý učitel, tak mu chtěli ukázat, že se ho nebojí. To se však u mě po čertech spletli, protože jsem byl chlap jak hora a když jsem zarval a z očí pustil blesky na celou třídu,

brzy poznali, že to u mě takhle nepůjde. A to jich tam tehdy bylo třeba osmdesát! Tenkrát se totiž třídy rozdělovaly až při 81 žácích. Nakonec byly tedy ty úlevy skutečnou úlevou i pro učitele. I my jsme se na ně totiž těšili, že si aspoň trochu oddechne. Když žáků ze třetí třídy, ve které byl pátý, šestý, sedmý a osmý ročník odešla polovina, byla to opravdu úleva. Teprve v pozdějších letech, od roku 1907, kde bylo ve třetí třídě přes devadesát a později i přes sto žáků, byla tato třída na zimu rozdělena na třídu chlapeckou a dívčí.

V Ochozi se mně vždycky líbilo. Krásné okolí, lesy, zdravá krajina, takže když mi bylo po vzniku Československa nabízeno místo v Brně, odmítl jsem a zůstal jsem Ochozi věrný. V roce 1927 odešel do důchodu řídící učitel Bílek, na jehož místo jsem nastoupil a setrval až do své penze v roce 1939. Celkem jsem tedy v Ochozi učiteloval 35 let, od maturity až do důchodu. Byl jsem jedním ze 30 učitelů, kteří zde za mého působení vyučovali.

*Z paměti Cyrila Tihelky vybrala
Jana Suchomelová, redakčně upraveno*

Půvabné pouťové příležitosti s kalendářem

Brzy je dostaneme darem, od přírody a katolické církve, ty příležitosti k různým poutím. V luzích a hájích kolem naší vísky všechna flóra a fauna rychle bují a přibývá ve snaze dohnat letošní opožděné jaro. Pokud budeme dobře naslouchat, určitě uslyšíme kukat kukačku. Může nám oznamovat, kolika let se dožijeme, či kolik dní nám ještě zbývá do velké křtinské pouti. To druhé počítání je rozhodně příjemnější. A jestli

mluví kukačka pravdu, zjistíme jednoduchou aritmetikou. Malá křtinská pouť (letos 11.–12. května) se odpradávná koná šest, a Velká křtinská pouť (letos 18.–19. května) sedm týdnů po Velikonocích, na Svatodušní svátky.

Pouťový čas začíná ve Křtinách už začátkem května a končí až začátkem listopadu na Huberta. Máme spoustu příležitostí k pouťovému putování. Do Křtin je to od

nás jen pár kilometrů, přitom poutníci do slavné mariánské basiliky přicházejí pěšky i z větších dálek, například z pozořické farnosti, z Kojetína, Protivanova či Pustiměře.

Ve Křtinách je několik možností občerstvení, také stánků a atrakcí pro děti bývá na křtinských poutích hodně. Za těch sto padesát let, co se atrakce na poutích konají, se ovšem několikrát diametrálně proměnily. Pro děti z naší obce, které jsou nyní už babičkami a dědečky, znamenala taková pouť vrchol roku, nahrazovala jim televizi, internet a výlety kamkoliv. Dnešní děti se mohou na pouti projet například na ponících a dostat se tak do kontaktu se zvířaty, kterého se jim čím dál tím méně i na vesnici dostává.

Z Ochoze se pouťová procesí do Křtin konala za první republiky i později až do nedobrovolné socializace vesnice vždy na svatodušní pondělí po hlavní pouti. Dříve to býval svátek, pracovní volno.

Shromáždění poutníků se tehdy konalo vždy po mši u kostela mezi půl devátou a devátou hodinou. S poutníky chodíval i ochozský pan farář, když byl mladší. V Ochozi na faře působil 30 let pan děkan Hladký. V těch letech se chodívalo také s proslavenou místní kapelou Josefa Pantůčka. V čele průvodu nesli mladíci dvě korouhve – svatého Šebestiána a svatého Václava. Hudba spustila první mariánskou píseň a vyrazilo se. Zpěvní a hudební party určoval vždy předříkávač, nazývaný fortpetr, který přednesl vždy jednu větu písně, a procesí ji opakovalo. Cesta vedla přes dnešní lom Skalka kolem tamější velké vápenky a přes Hájíček, který měl jistě nelichotivé přізvisko, pak zkratkami

kolem silnice. Cestami, které dávno zmizely v propadlišti času. Často se stává, že uběhne jedna generace a některé lesní cesty jsou už docela jinde než před dvaceti lety.

Pantůčková kapela.

Procesí zpívalo, rodiče nesli v taškách proviant a děti někdy přes veškeré napomínání nešlo v průvodu udržet, byly rozjívěné a šťastné. Každý den tudy chodívaly do křtinské měšťanky a dneska s nimi jdou rodiče a muzikanti, to je přece událost!

Poutníci šli svým pomalým tempem až do Křtin, zastávka byla až na začátku vesnice u prvního kříže. Dnes je poblíž koupaliště, dřív tam tekla potok, byl tam mlýn a naproti pila. Tam se Ochozáci usadili poblíž studánky, posvačili z uzlíků pečené maso nebo buchty, vybíralo se na muzikanty, kteří jim hráli, a matky svolávaly děti, aby je po cestě upravily a omyly v potoce.

Do křtinského kostela pak procesí vstupovalo tradičně a slavnostně s písní Tisíckrát pozdravujeme Tebe. V ty svatodušní pondělky tam tenkrát mívál kázání ochozský rodák, duchovní funkcionář a pedagog páter Baka. Jinak mše bývaly většinou v latině. Po mši nastala chvíle, na kterou se děti celý rok těšily. Oči navrch hlavy, rozeběhly se mezi pestré pouťové krámky a atrakce.

Zpravidla mezi nimi stálo pár cirkusových maringotek se siláky, zápasníky, artistry nebo iluzionisty. Dospělí kupovali perníková srdce pro ty, kteří zůstali doma, děti se svezly na kolotoči.

Na závěr výpravy se šlo ještě do kostela na požehnání a poté již následoval návrat domů. To už se šlo bez kapely a většinou po hloučcích nebo individuálně, protože každý už pak měl svůj vlastní program. Někdo se zdržel na pouti do večera, jiný spěchal domů.

Křtiny však nebyly zdaleka jediným místem, kam směřovaly kroky ochozských procesí. V době kopání brambor se chodívalo na pouť do Sloupu (druhá hlavní pouť je ve Sloupu třetí zářijovou nedělí), svého času snad i do Žarošic.

Čas oponou trhnul a na scéně světa se odehrávají představení v docela jiných kulisách. Některé nezaměnitelné atributy lidského života nám však bohudíky zůstaly. Zůstaly nám i půvabné poutové příležitosti, které můžeme využít.

Poutový kalendář křtinský pro poutníka z Ochoze

11. - 12. května (víkend): První jarní pouť. V sobotu je první mše svatá v osm hodin, pak každou půldruhou hodinu. Ve čtyři hodiny odpoledne se koná mariánský akalíst, byzantská modlitba podobná loretánským litaním. Odpoledne přijdou poutníci ze Šlapanic, Benešova, Podolí, Boskovic, Dambořic a další. O půl sedmé večer se koná ten den poslední koncelebrovaná mše, po ní následuje světelný průvod. K dispozici budou svíce s potištěným chránítkem.

V neděli začíná první mše ve čtvrt na sedm ráno. Poslední mše je o půl druhé odpoledne. Půjde o adorační pobožnost, při které proběhne uvítání poutníků z Jesence, Kladek, Pivína, Čehovic, Pustiměře a dalších.

16. května (čtvrtek): Oslavy devadesátého výročí založení Školního lesního podniku Křtiny. V pět hodin odpoledne proběhne mše za zaměstnance podniku a poté pobožnost u sochy svatého Jana Nepomuckého. O půl sedmé večer se koná slavnostní koncert - jazzová mše Jaromíra Hniličky.

18. - 19. května (víkend): Hlavní pouť. V sobotu v 8 hodin ráno se koná první mše, další pak podle příchodu poutníků. Ve

čtyři hodiny odpoledne je na pořadu mše s doprovodem dechové hudby. V šest hodin odpoledne proběhne poslední mše, na které zazpívá schola z Blanska. Po mši následuje světelný průvod. K dispozici budou svíce s potištěným chránítkem. Následuje uvítání poutníků z Adamova, Blanska, Šitbořic, Otaslavic, Brodku u Konice, Brodku u Prostějova, Kojetína, Medovic, Lipové s hudbou, Konic, Protivanova, Horního Štěpánova, Suchdola a dalších. V neděli na Hod Boží svatodušní budou slouženy mše ve čtvrt na sedm, o půl osmé a v devět hodin ráno. O půl jedenácté slouží mši novoříšský opat Marian Kosík. Ve dvě hodiny odpoledne následuje mariánská pobožnost, při které proběhne uvítání poutníků z Prostějova, Vřesovic, Vrahovic, Rozstání, Jedovnic, Bošovic, Pačlavic a dalších. V pondělí svatodušní jsou pobožnosti o půl osmé ráno a v pět hodin odpoledne.

24. května (pátek): Noc kostelů. V šest hodin odpoledne bude sloužena mše, po které následuje zvonění. Od půl osmé večer až do půlnoci vždy v celou hodinu zazpívají otcové premonstráti církevní hodinky, modlit-

by, které se zde po půl století modlili jejich předchůdci latinsky.

2. června (neděle): Boží tělo. V devět hodin ráno bude sloužena mše a po ní bude následovat průvod v obojích ambitech s českými a latinskými zpěvy.

9. června (neděle): Župní orelská a vyškovská pouť. O půl osmé ráno bude sloužena mše s prvním přijímáním dětí. O půl jedenácté následuje příchod a uvítání orelských jednot s orelskými prapory a poutní mše s doprovodem trubačů. Na odpoledne je připraven program na orelské základně v Bukovině. Na závěr je plánováno kněžské požehnání.

23. června (neděle): Sloupská pouť a První pouť za oběti totalit a šťastnou budoucnost našeho národa a světadílu. Mše budou slouženy o půl osmé, v devět hodin a o půl jedenácté generálním vikářem Jiřím Mikuláškem.

29. - 30. června (víkend): Hanácká pouť. V sobotu bude o půl jedenácté sloužena mše pro Drnovice a další mše bude sloužena o půl sedmé večer. Mezitím proběhne vítání poutníků z Němčic nad Hanou, Hrušek, Křenovic a Vysočan. Po závěrečné mši následuje opět světelný průvod. K dispozici budou svíce s potištěným chránítkem. V neděli proběhne mše o půl osmé, v devět hodin a o půl jedenácté. Následovat bude vítání poutníků z Ivanovic, Orlovic, Chvalkovic, Lipovce, Kulířova a dalších. V jednu hodinu odpoledne následuje adorační pobožnost.

7. července (neděle): Tradiční votivní pouť. Mše budou slouženy o půl osmé, v devět hodin a o půl jedenácté hlavně pro příchozí poutníky z Tišína, Koválovic, Osičan a Nezamyslic. Ve dvě hodiny odpoledne následuje rozloučení s poutníky.

25. července (čtvrtek): Svátek svatého Jakuba. Koná se pěší pouť ze Křtin. Vychá-

zí se před východem slunce a prochází se přes všechna poutní místa Moravského kraje zpět do Křtin. Trasa je dlouhá 55 km. Je možné jít jen část trasy.

28. července (neděle): Svatoanenská pouť. O půl osmé ráno bude sloužena mše v kostele. V devět hodin následuje mše v kapli svaté Anny. O půl jedenácté slouží mši nový probošt z Mikulova Pavel Pacner. Přicházejí poutníci z Bílovic nad Svitavou, Husovic, Obřan a další. Ve dvě hodiny odpoledne následuje adorační pobožnost.

18. srpna (neděle): Tradiční svěcení květin a bylin i křtinského čaje. Mše budou slouženy o půl osmé, v devět hodin a o půl jedenácté. Ve dvě hodiny následuje adorační pobožnost. Svěcení květin a bylin bude probíhat při každé mši. Poutní mše v Bukovince bude zahájena v devět hodin ráno.

1. září (neděle): Slavnostní bohoslužba k 16. výročí papežské korunovace milostné sochy Panny Marie. Mše budou slouženy o půl osmé a o půl desáté ráno. O půl jedenácté budou mši sloužit premonstráti ze želivského kláštera.

8. září (neděle): Křtinské patrocinium. Neděle před svátkem křtinského chrámu zasvěcenému Jménu Panny Marie, který připadá na září. Mše budou slouženy o půl osmé, v devět a o půl jedenácté s chorálními latinskými zpěvy. Odpoledne následuje Radostná cesta.

21. září (sobota): Den městyse Křtiny. Bližší informace naleznete na webových stránkách městyse, nebo prostě jen přijďte v ten den do Křtin a uvidíte.

20. října (neděle): Dušičková pouť. Mše budou slouženy o půl osmé a v devět hodin ráno. O půl jedenácté bude sloužit mši strahovský opat Michael Pojezdný. Bude pamatováno na všechny poutníky a farníky. Očekávání jsou poutníci z Lysic, Drnovic

u Lysic, Bořitova, Boskovic, Břestu, Benešova, Doubravice a další. Ve dvě hodiny odpoledne následuje požehnání.

3. listopadu (neděle): Svatohubertská mše. Mše o půl jedenácté bude s obvyklým slav-

nostním ceremoniálem. Mši doprovázejí tubači Školního lesního podniku Masarykův les Křtiny Mendlovky univerzity v Brně a pěvecký sbor.

-hš-

Nově otevřená ekoškolka Dobroděj v srdci Moravského krasu

Hledáte alternativu běžné mateřské školy? Chcete svému dítěti dopřát pestré a inspirativní prostředí? Zajímá vás vyvážený program zaměřený na celostní rozvoj vašeho dítěte? Možná, že hledáte právě ekoškolku Dobroděj. Název Dobroděj vychází z předpokladu, že dobro je zásadní zkušenost, kterou by měl každý (v předškolním věku zvláště) prožívat.

Mezi městskými částmi Líšeň, Vinohrady a obcí Ochoz u Brna se v Údolí Říčky nachází ekoškolka Dobroděj, která je určena pro děti od dvou a půl roku do sedmi let. V půlce března byl zahájen její provoz. Otevřena je od pondělí do pátku a nabízí pestrý program v čase od půl sedmé ráno do půl šesté odpoledne.

Ekoškolka Dobroděj je inspirovaná konceptem lesních mateřských škol. Ty jsou poměrně rozšířené v Německu, Rakousku a skandinávských zemích jako zaběhnutá alternativa kamenných školek, ale dobře fungující už i u nás. V lesních mateřských školách, a v Dobrodějovi taktéž, tráví děti většinu času venku – v čisté přírodě Moravského krasu, na čerstvém vzduchu. Ekoškolka Dobroděj má navíc své teplé zázemí, a to na skautské základně Kaprálova mlýna, kde je zároveň jídelna.

Koncept ekoškolky vychází z poznatků o pozitivních účincích kontaktu s přírodou na zdraví dětí, jejich dovednosti i znalos-

ti. Nedílnou součástí tohoto zařízení je začlenění enviromentálního aspektu do pedagogiky i do samotného chodu školky. Pedagogické principy ekoškolky Dobroděj vycházejí z přístupů waldorfské, Montessori pedagogiky a přístupu „Respektovat a být respektován“. Celkově tedy dbají na celostní rozvoj dětí. Samozřejmostí je individuální přístup a průběžná spolupráce s rodiči.

Ekoškolka Dobroděj je zároveň plnohodnotnou alternativou běžným MŠ, proto věnuje velkou pozornost klíčovým kompetencím, jak je formuluje Rámcový vzdělávací program pro předškolní vzdělávání. Klíčové kompetence jsou „výstupy“ výchovy a vzdělávání předškolních dětí, mezi něž patří například kompetence k učení, k řešení problémů či komunikativní kompetence.

Chcete poznat blíže atmosféru a naši práci s dětmi v Dobrodějovi? Nabízíme možnost prožít se svým dítětem jedno dopoledne společně s námi. V případě zájmu nás kontaktujte na e-mailovou adresu: info@lmsdobrodej.cz, nebo na telefonu +420 776 682 735.

Alžběta Živá, lektorka přírodovědného kroužku v ekoškolce Dobroděj

Společenská kronika

V příštích dnech oslaví životní jubileum tyto občané naší obce:

Ludmila Fišerová	80 let	Vladimír Doležel	75 let
Eduard Gondek	75 let	Alois Knecht	80 let
Alois Beránek	70 let	Lubomír Niziol	80 let
Marie Drápalová	80 let	Alena Sapáková	70 let
Květoslava Hudcová	70 let	Anna Richterová	70 let
Jan Škrob	80 let		

Do dalších let přejeme hodně štěstí, zdraví, přátelství a příjemných okamžiků s blízkými lidmi.

redakce

NEBANKOVNÍ ÚVĚRY

- úvěry od 50 000 Kč
- splatnost až 10 let

Vyřešíme
vaše exekuce,
zkonsolidujeme
vaše půjčky.

773 773 888

www.smartuver.cz

Prodám oplocenou rekreační chatu se zahradou

v Ochozi u Brna.

Klidné prostředí, rychlé jednání.

Tel.: +420 725 68 83 58

Poplatek za zveřejnění inzerce v Ochozském zpravodaji

A5 (celá strana) 1000 Kč

A6 (polovina strany) 500 Kč

Fyzické a právnické osoby se sídlem
v Ochozi mají nárok na 50% slevu.

Veterinární ordinace
MVDr. Petra OTYCHOVÁ

Veterinární ordinace PetraVet nabízí komplexní veterinární služby pro malá zvířata.

Moderně vybavená ordinace v obci Mokrá-Horákov disponuje čekárnou, ambulancí, RTG pracovištěm, operačním sálem, oddělenou hospitalizací pro psy a kočky. Možnost parkování na prostorném parkovišti před ordinací.

Služby:

- Prevence
- Laboratorní diagnostika
- Interní medicína
- Chirurgie a ortopedie
- Gynekologie a porodnictví
- RTG, sonografie
- Stomatologie
- Čipování, petpasy
- Poradenství v oblasti výživy
- Prodej krmiv a diet
- Možnost objednání
- Návštěvy u klientů

Kontakt:

MVDr. Petra Otychová
Mokrá 348 (vedle České pošty)
Telefon: 515 537 169
Mobil: 725 633 208
E-mail: ordinace@petravet.cz
www.petravet.cz

Ordinační hodiny:

Pondělí: 8 – 10 15 – 18
Úterý: 8 – 10 15 – 18
Středa: 8 – 10 15 – 18
Čtvrtek: 8 – 10 15 – 18
Pátek: 8 – 10 15 – 18
So, Ne: zavřeno

Nově otevřeno každý
pracovní den!

Srdečně Vás zveme na letní večer s krojovanou cimbálovou muzikou

Kantila ze Křtin

Sobota 15. června 2012 od 20 hodin na Orlovně v Ochozi u Brna

Přijďte posedět, zazpívat, občerstvit se nebo si skočit při verbuňku.....

Vstupné 50 Kč

Srdečně zve výbor Babských hodů

Milí přátelé,

sbory Kantila Křtiny a Virtuosi di Mikulov pro Vás připravují významný projekt - slavnou kantátu pro sóla, sboru a orchestr na slova středověké světské poezie - Carminu Burana německého skladatele Carla Orffa. Carmina Burana je sbírka písní bez melodií z konce 13. století, nalezená v klášteře Buranum v bavorských Alpách. Obsahuje směs latinských, staroněmeckých a starofrancouzských textů nej-různějších forem. Náměty jsou velmi pestré, obsahují stíznosti na zkaženost světa, o zkáze dobrých mravů, neshodách v církvi, o lásce smutné i veselé. Carl Orff použil pouze zlomek z množství veršů a vytvořil tak pozoruhodnou scénickou kantátu.

Koncert se koná 9. června 2013 v 17 hodin v jeskyni Výpustek u Křtin.

Jste srdečně zváni.

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

**informace občanům
obce Ochoz u Brna**

Vychází čtvrtletně
Ročník XVIII – Květen 2013

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Informace občanům obce Ochoz u Brna

Vychází čtvrtletně

Ročník XVIII – květen 2013

Vydává obec Ochoz u Brna

tel. 544 212 720, fax: 544 216 390

Odpovědný redaktor: Ondřej Mlejnek, zpravodaj@ochozubrna.cz

Redaktoři: Gabriela Hrazdírová, Hana Šedá

Technická redakce: Jakub Vaculík

Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak

Tisk: OLD PRINT, s. r. o., Kulkova 8, Brno

Časopis je vydáván podle stanov schválených Zastupitelstvem obce Ochoz u Brna. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři.

Redakce si vyhrazuje právo příspěvky upravovat, případně i neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Toto číslo vyšlo 6. 5. 2013, náklad 450 výtisků. ZDARMA.

Uzávěrka příštího čísla je 15. 7. 2013.

<http://www.ochozubrna.cz>